

GYILKOSSÁG A KÖNYVTÁRBAN

Bevezetés

Az egész országban elismert dunapesti házi orvos meggyilkolási ügyében segített egy dunadrávai kisvárosi lakó, kit ma már mindenki úgy ismer, hogy Toni nyomozó, hisz az ügy után nyert pénz segítségével, sikerült neki létrehoznia a magánnyomozói irodáját Dunadráván.

Toni nyomozó mindenkire nagy hatással volt, mert még a rendőrség a komolyabb ügyekkel foglalkozott, ő a kisebb, hátrányos helyzetű emberekre is odafigyelt, és még sokszor a rendőrség segítségére is sietett. Eleinte sokan, igen sokan nem bírták elfogadni, hogy nekik nem a rendőrség segít, hanem egy magánnyomozó. De idővel mindenki rájött, hogy mekkora tehetsége van ezekhez az ügyekhez, így később majdnem minden nyomozásnál ott volt Toni is.

A következő ügy

Ma reggel felhívta Tonit a rendőrség legjobb detektívje: Kovács Marci nyomozó, hogy siessen a Dunadrávai Városi Könyvtárba, és ott majd mindent elmagyaráz. Toni nyomozó nagy aggodalommal ment a könyvtárba, mert a szülei ott dolgoztak. Így egész úton, máson sem járt az esze, csak a szülein, a könyvtáron és, hogy mi lehetett ennyire fontos:

- Vajon mi történhetett? Mi az, ami ennyire sürgős? - és ami a legjobban érdekelte - Vajon rendben vannak Anyuék? - a szüleivel jó kapcsolatot ápolt és nagyon zavarta az is, hogy - Miért nem mondta el a telefonba Marci, hogy mi a baj? - amíg ezeken gondolkozott, oda is ért a könyvtárhoz, hisz egy utcával arrébb lakik, így sietve nem sok idő a kettő közti táv.

Marci és a szülei már várták a kapu előtt a nyomozó érkezését. Ahogy látta, hogy minden rendben van a szüleivel megnyugodott, de még mindig zavarta, hogy mi lehetett ennyire sürgős.

- Jó napot, Marci! Mi történt? Miért nem mondtad el a telefonba az esetet?

- Jó napot, Toni nyomozó! Elnézést, de ezt látnod kell a saját szemeddel...

A két detektív sietve ment be a könyvtárba. Toni nem tudta, hogy pontosan hova mennek, ő csak Marcit követte. Ahogy haladtak fel az emeletre, Marci belépett az első ajtón, ahova, behívta Toni nyomozót is. Toni nem lépett be rögtön, mert még elolvasta, ami az ajtóra volt írva: „Igazgatói iroda”. Toni megdöbbenve lépett be a szobába, mely elég rideg volt a főnök halott testével.

A bizonyíték

Marci nyomozót már hidegen hagyja a gyilkosság, ki már másodjára látja a holttestet, de Toni nyomozót annál inkább sokkolta. Toni, rendkívül okos volt, értett mindenhez, így a lassan megalvadt vérből megtudta állapítani, hogy közel kettő órája gyilkolták meg. A mellkasában egy brit kommandó tőr volt, melynek az állványa az asztalán volt. A két nyomozó kiment az udvarra, ahol már az alkalmazottak várták őket.

- Most egyesével mindenkit kihallgatok, de előtte lenne egy pár kérdésem Marcihoz... - mondta Toni, teljesen nyugodtan, ki már mindent magában tud tartani és pókerarccal végig tudja ülni a beszélgetéseket.

- Ne kímélj! Mondjad, mit szeretnél megtudni? – mondta határozottan Marci.

- Tőled nem kérek sokat, csak mondd el, hogy te mit csináltál, hallottál és mondtál.

- Éppen indultam ebédelni, de kaptam egy sürgős hívást a Dunadrávai Városi Könyvtárból. A szüleid telefonáltak a vezetékes telefonról. Elmondták, hogy az igazgatót meggyilkolták. Egyből hívtam egy taxit és siettem a helyszínre. Már kint vártak a kapunál és rögtön elmesélték, hogy mi történt. Azt, hogy meghallották az igazgató sikolyát ők és egy vevő, aki pár napja mindennap bejár és órákat tölt olvasással. A hangos, magas kiáltás után felmentek, a vevő meg lent maradt. Hallották, ahogy elment az olvasó. A neve: Barnabás Boldizsár, Dunadráva, Petőfi utca, 12/A-ban lakik, aki egy középkorú férfi. Nekem ennyit mondtak, ezért felmentem és megnéztem a saját szememmel a hullát. Hívtalak téged, hogy erről az ügyről te nyomozz, hisz a te szüleidről van szó.

- Köszí, Marci! Sokat segítettél, hogy őszintén elmondtad a te szemszögedből a történetet.

- Nincs mit! Ha tudok majd valamiben segíteni, szólj és jövök.

- Rendben, köszí! – mondta Toni, majd megkezdte a kihallgatást – Szia, Anya! Kérlek, mondd el az egészet az elejétől a végéig.

- Szia, Toni! Ez onnan kezdődött, hogy szokás szerint bementünk a munkahelyre és megnyitottunk, majd bejött a főnök.

- A főnököt, hogy is hívták? – kérdezte Toni.

- Úgy hívták, hogy Kis Dani, de a vásárlók Igazgató úrnak szólították. – mondta Toni anyukája, majd folytatta – Ahogy már említettem, bejött Dani és a szokásos módon felment az irodájába és ott töltötte volna a napot. Én elmentem hátra a könyvekhez. Amire kijöttem ott volt egy vásárló, ami fura volt, hisz nem hallottam, ahogy bejött, pedig tökéletes a hallásom. Egy pár órával később meghallottuk az igazgató kiáltását. Apáddal mentünk fel, és ahogy ott voltunk a lépcsőfordulóban észre vettük, ahogy a vásárló elment. Megláttuk az igazgatót és hívtam a rendőrséget, hogy ne zavarjunk téged, Apád meg addig bámulta a hullát.

- Köszí, Anya! Kérlek, hívd be Apát!

- Rendben. – mondta az anyuka, majd bejött az apukája.

- Szia, Fiam! Elmondjam, hogy mit tudok?

- Szia, Apa! Persze. Örülnék neki. – mondta Toni, majd várta figyelmesen az apukája történetét.

- Ez úgy kezdődött, hogy bementünk dolgozni, mint minden nap. Nem sokkal később bejött a főnök is. Felment az irodájába. Majd pár órával később, hallottuk a főnök kiáltását. Felmentünk a főnökhöz, majd Anyád hívta a rendőrséget, én addig megnéztem a hullát. Ennyi a történet az én szemszögemből.

- Köszí, de mi volt Boldival?

- Kivel?

- A vásárlóval... - mondta Toni.

- Ja, tudom. Hallottuk, ahogy elment, pont akkor, amikor mentünk fel a főnökhöz. Tudod, Fiam mostanában nagyon fáj a fejem és úgy érzem, hogy egyre inkább a végét járom.

Toni meghatódott ezek a szavak hallatán. Nagyon nehezen jutott szóhoz. Ahogy összeszedte magát, komoran megszólalt:

- Szeretlek, Apa! De ez egy bűntény és akár mennyire is szeretném, hogy ne te legyél a tettes, sajnos te is gyanúsított vagy.

Ezek a komoly mondatok után az apa kiment. Toniban kavartak az érzelmek. Nem tudta, hogy mi tévő legyen, de az igazságot fontosnak találta, így folytatta a nyomozást.

A beszélgetések után a nyomozó visszatért a tett helyszínére. Igyekezett bizonyítékokat keresni. Mindent megnézett, de sehol semmi, így látszott, hogy a bűnös profi. Már ment volna haza, amikor rájött, hogy a kést nem nézte meg. A késen volt egy ujjlenyomat... Megnézte. Majd beküldte a rendőrségnek, hogy nézessék meg.

Toni hazament. Alig tudott aludni, hisz végig a gyilkosságon gondolkozott. Próbált rájönni, hogy ki lehet, aki ilyet követett el. Majd rájött, hogy egy embert még nem hallgatott ki, kinek volt lehetősége megölni a főnököt. Gondolta magában:

- Három lehetőség van: Apa, Anya, és akit még nem sikerült kihallgatni: Boldizsárt.

Majd később eszébe jutott valami:

- Egy lehetőséget kihagytunk. Mi van, ha öngyilkos volt?

A tettes

Tonit már reggel várta az emailje. Az ujjlenyomat tulajdonosa állt benne. Rajta volt kettő embernek is az ujjlenyomata. Az egyik Danié volt, a másik meg Toni apjáé, ami azt jelenti, hogy ha nem csinálta egyikük sem, akkor kesztyűben lehetett a tettes. A nyomozó az olvasottak alapján kiborult. Nem bírta elfogadni, hogy egyértelmű jel van arra, hogy az apja a gyilkos.

A detektív futott szülei házához, hogy még a rendőrség előtt odaérjen. Mire odaért a zsaruk már ott voltak. Az apja bilincsben volt, az anyja sírva állt a bejárat előtt, a rendőrök meg őrizték az apát és lefoglák az anyát, hogy ne menjen a rendőrautóban ült férjéhez.

Toni odament. A rendőrök megfenyegették, hogy ha közel megy az apjához őt is letartóztatják. A detektív csak az anyjához ment. Az anyjára borult férfi megígérte, hogy addig nem nyugszik, míg be nem bizonyítja az apja ártatlanságát. Ahogy indultak az autók, Toni is elindult Boldi házához. Az ifjú könyvmoly ajtót nyitott a detektívnek. A nyomozó mindent szemügyre vett. Bementek a nappaliba és elkezdtek beszélgetni. A középkorú férfi kezdte a beszélgetést.

- Jó napot, Toni! Gondolom a gyilkossággal kapcsolatban jött.

- Jó napot! Igen, ez így igaz, de ezt miből gondolja?

- Megérzés. – válaszolta határozottan Boldi.

- Elmondaná, hogy ön mit tud róla?

- Persze. Pont bent voltam a könyvtárban, amikor történt az eset. Ahogy hallottam a sikoltást, elmentem a könyvtárból.

- Milyen kapcsolata volt az igazgató úrral?

- Én személy szerint nagyon nem kedveltem, mert sosem köszönt és őszintén a szüleimnek az életét is megkeserítette, hisz kirúgta őket, és azóta nem megy jól a családuknak. Ettől eltekintve, nekem mindig is feszültnek tűnt. De higgye el, nem követnék el ilyen borzalmas dolgot.

- Rendben. Köszönöm az őszinteséget.

Toni már indult volna ki, de kifelé menet belerúgott egy komódba, amiből kiesett egy véres kesztyű, szerencsére nem látta Boldi. A nyomozó nagyon meglepődött, egyedül nem szállna vele szemben így kiment és hívta a rendőrséget. A rendőrök nagyon meglepődtek, de ez a bizonyíték nem volt elég, majd Toni megvédte az igazát:

- Tudják, nem csak ez az egyetlen bizonyíték... - közbe megjött Marci.

- Kérem Toni! Mondja el miért ő a tettes.

- Természetesen elmondom. Első sorban: itt van ez a kesztyű, amivel elkövette a bűntettet, másod sorban: anyukám nem hallotta bemenni az üzletbe, ami azt jelenti, hogy az ablakon közlekedett, harmadjára: az igazgató miatt bukott el a családja hírneve.

Marci leellenőrizte az elmondottakat. Majd felnevetett:

- Tudja Toni? Maga rendkívül okos. Mind ez igaz, ami azt jelenti, hogy az apja szabad, őt pedig letartóztatjuk. De az apja ujjlenyomata miért volt rajta?

- Mert az előtte lévő napon, arról a késről beszélgettek és Apám is megfogta!

- Ez lehetetlen lett volna maga nélkül. – mondta Marci elismerve.

- Köszönöm! – nyugodtan felelte az előző mondatra.

Lezárás

Toni és szülei újra együtt voltak, ami azt jelenti, hogy együtt van a család.

A nyomozó indult haza, amikor látta, hogy valaki várja a házábanál.

- Jó napot! Miben segíthetek?

- Jó napot! Nekem semmiben, de a városházának annál inkább. Gyilkosság történt.

- Rendben. A hétvégén indulok. Addig is mondja, hogy a megmentett Apukámmal és az aggódó Anyukámmal leszek.